

4. Шикеринець В. В. Становлення та тенденції розвитку місцевого управління в Україні : монографія / В. В. Шикеринець ; за наук. ред. О. Я. Лазора ; ДРІДУ НАДУ. – Львів : ЛІДУ НАДУ, 2010. – 184 с.

КИРИЛКО НАТАЛІЯ

*ст. викладач кафедри менеджменту та публічного адміністрування
Київського національного університету технологій та дизайну*

ТИМОШЕНКО ВОЛОДИМИР

*студент 2 курсу факультету економіки та бізнесу
Київського національного університету технологій та дизайну*

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ЗДІЙСНЕННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

Нині основними питаннями інституціоналізації соціальної політики в Україні є розв'язання суперечностей суспільного, соціального розвитку, що гальмують процес формування соціально орієнтованої економіки, становлення розвитку середнього класу, соціальної мобільності, утвердження дійових механізмів соціального життєзабезпечення людини як основного суб'єкта соціального розвитку.

Для досягнення ефективності підтримки соціальних гарантій і соціального захисту населення в цілому в Україні було створено Міністерство соціальної політики (Мінсоцполітики).

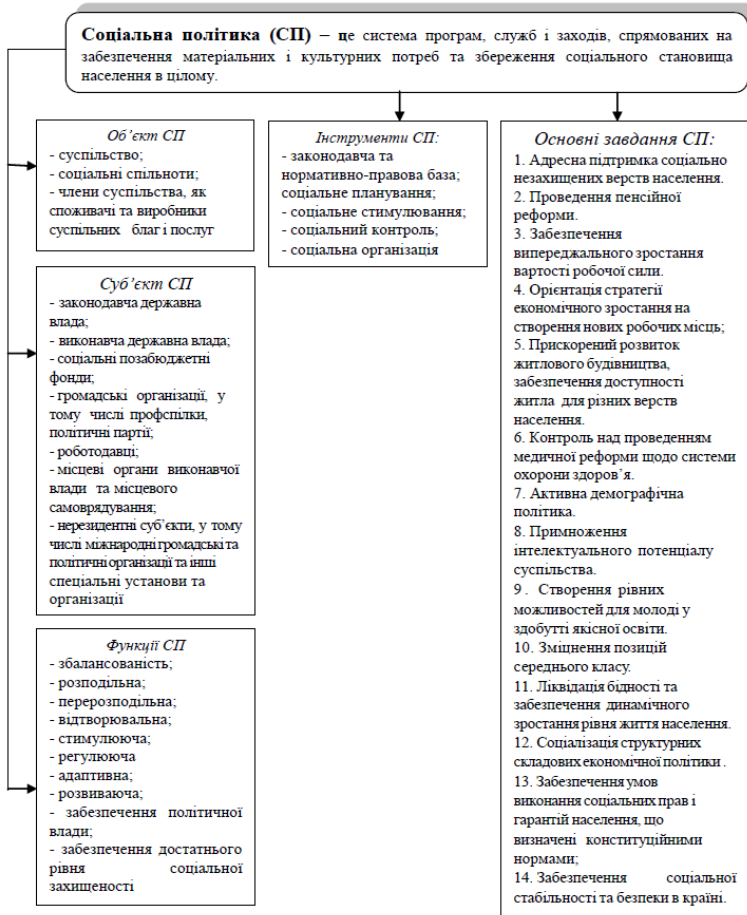
Основні завдання Мінсоцполітики.

По-перше, забезпечення формування та реалізація державної політики у сфері соціальної політики, загальнообов'язкового державного соціального та пенсійного страхування, волонтерської діяльності, з питань сім'ї та дітей, оздоровлення та відпочинку дітей, усиновлення та захисту прав дітей, запобігання насильству в сім'ї, протидії торгівлі людьми, а також відновлення прав осіб, депортованих за національною ознакою, забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, надання гуманітарної допомоги, соціальних послуг особам, окремим соціальним групам, які перебувають у складних життєвих обставинах і не можуть самостійно їх подолати.

По-друге, забезпечення формування та реалізації державної політики щодо пенсійного забезпечення та ведення обліку осіб, які підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню; щодо соціальної та професійної адаптації військовослужбовців, які звільняються, осіб, звільнених з військової служби;

По-третє, здійснення в межах повноважень, передбачених законом, державного нагляду у сфері загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Нижче представлено загальну структуру соціальної політики (рис. 1).

Рис. 1. Загальна структура соціальної політики

Отже, головним завданням соціальної політики є гармонізація суспільних відносин, забезпеченні соціально-політичної стабільності й громадянської згоди в суспільстві.

Проблеми, що характерні для реалізації державної соціальної політики України на всіх рівнях, можна поділити на дві великі групи: I) проблеми, які не вирішуються протягом усієї новітньої історії

України (від серпня 1991 р. до теперішнього часу), II) проблеми, які (починаючи з лютого 2014 р.) різко погіршили соціально-економічний стан держави.

Зазвичай проблемами реалізації державної соціальної політики можуть бути:

- нестача коштів для забезпечення соціального розвитку країни, її регіонів, районів та базових територіальних одиниць;
- недоліки конкретних механізмів реалізації соціальної політики на державному рівні та на місцях;
- зневага до культурних та соціально-психологічних особливостей громад, що мешкають у різних регіонах;
- непрозорість місцевих органів виконавчої влади та місцевого самоврядування;
- відсутність належного контролю щодо виконання соціальних програм.

Проблеми реалізації державної соціальної політики, також можуть бути притаманні останньому періоду розвитку країни, пов'язані із новими факторами.

Також можливо оцінити якість соціальної політики в країні. Оцінювання соціальної політики передбачає аналіз загального добробуту та розподільчих відносин у країні. Добробут суспільства визначається його можливостями або потенціалом: національним багатством як сукупністю матеріальних та культурних благ, створених працею людей за певний період, яке є у розпорядженні суспільства на цей момент. Національне багатство безпосередньо пов'язано з обсягом національного виробництва, тому є індикатором змін економічного стану нації.

Таким чином, вимірювання суспільного добробуту є важливим етапом оцінювання соціальної політики. Практично про добробут нації можна судити з показників, що входять до складу системи національних рахунків. Потрібна наполеглива трудомістка праця з реформування соціально-економічних відносин та соціальних стандартів, перетворення свідомості на реалізацію довготривалих програм щодо кардинальної зміни основ системи соціального захисту, підвищення її ефективності в сучасному суспільстві.

Список використаних джерел:

1. Лопушняк Г. С. Державна соціальна політика як передумова економічного розвитку України : монографія / Г. С. Лопушняк. – Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2011. – 372 с.
2. Макарова О. В. Соціальна політика в Україні : монографія / О. В. Макарова ; Ін-т демографії та соціальних досліджень ім. М. В. Птухи НАН України. – К., 2015. – 244 с.

3. Про затвердження Положення про Міністерство соціальної політики України. – Режим доступу : [https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/423-2015- %D0 %BF](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/423-2015-%D0%BF).

4. Коротич О. Б. Реалізація державної соціальної політики України в умовах реформування публічної влади / О. Б. Коротич. – Режим доступу : <http://www.kbuapa.kharkov.ua/e-book/apdu/2016-2/doc/1/02.pdf>.

КІЯНКА ІРИНА

д. політ. н., доцент, доцент кафедри європейської інтеграції та права Львівського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентіві України

ІЛЬНИЦЬКИЙ СЕРГІЙ

аспірант кафедри європейської інтеграції та права Львівського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентіві України

ШАРАСКІН АНДРІЙ

аспірант кафедри європейської інтеграції та права Львівського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентіві України

ГРОМАДЯНСЬКІ ЦІННОСТІ В КОНТЕКСТІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ: НОВІ ВИКЛИКИ І ЗАГРОЗИ

Революція Гідності дала нову можливість для розвитку нових цінностей в історії громадянського суспільства в Україні, продемонструвала вплив громадськості на суспільно-політичні процеси, стала поштовхом для оновлення та переформатування влади. Такі суспільно-політичні процеси вимагають створення повноцінних, а не декларативних громадських інститутів, здатних отримати інформацію на початкових стадіях ухвалення державно-управлінських рішень, запропонувати альтернативні шляхи розв'язання проблем, здійснювати контроль за реалізацією прийнятих рішень.

Демократична і правова держава не може існувати без розвиненого громадянського суспільства. Особливість їх взаємодії за демократичного політичного режиму полягає в тому, що громадянське суспільство підпорядковує собі державу і контролює її діяльність. Зв'язок громадянського суспільства з державою, його вплив на неї ґрунтується передусім на принципах демократії. Вихідним із них є принцип народного суверенітету, який проголошує народ носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в суспільстві. А це означає, що влада держави і її суверенітет похідні від суверенітету народу, що